

Ahma

Järv
Gulo gulo

Uhanalaisuusluokka (IUCN): erittäin uhanalainen (EN)

EU:n lajikoodi: 1912

Rauhoitettu (MetsL 1993/615)

Luontodirektiivin laji (liite II)

Luontodirektiivin ensisijaisesti suojeltava laji

BOR suojelutaso epäsuotuisa huono, pa-raneva

ALP suojelutaso suotuisa, vakaa

Luonnehdinta

Ahma on maamme suurin nääteläin. Sen lapakorkeus on 40–45 cm ja paino 9–25 kg. Ahma on tanakkarakenteinen, lyhytraajainen ja isotassuinen. Ahma pystyy kiipeilemään puissa ja kallioilla. Se on raadonsyöjä, mutta saalistaa myös itse pieniä ja keskikokoisia hirvieläimiä kuten poroja ja metsäpeuroja.

Elinympäristö ja levinneisyys

Ahmalla on lisääntyvä kanta Ylä-Lapissa, Keski-Pohjanmaalla, Kainuussa ja Pohjois-Karjalassa. Pohjanmaan kanta on siirtoistutusten tulosta. Satunnaisesti ahmoja voi liikkua koko Manner-Suomessa. Ahma vaatii laajan elinalueen (naaras 50–350 km² ja uros 600–1000 km²) ja se liikkuu monenlaisissa ympäristöissä kuten erämaissa metsistä ja tuntureille, mutta karttaa asuttuja seutuja.

Nykytila ja uhkatekijät

Ahmakanta on kasvanut viime vuosien aikoina. Vuoden 2019 lopussa Suomessa oli noin 385–390 ahmaa, joista noin 140 poronhoitoalueella. Ahman merkittävin uhanalaisuuden syy ja uhkatekijä on laiton pyynti. Kannan kehitystä uhkaa ahman pieni ja hitaasti lisääntyvä kanta sekä pirstoutunut levinneisyys. Lisäksi siirtoistutuksien uusille asuinalueille saapuneilla ahmoilla on ongelmia ravinnon saannissa. Ahma ei ole tehokas pyytämään riistaa ja siksi pentuja syntyy poronhoitoalueen ulkopuolella toistaiseksi vain siellä, missä

erityisesti susien jäljiltä ahmat voivat löytää hirvi- tai metsäpeurahaaskoja. Tästä syystä jälkikasvua tuottavan ahmakannan paluu Keski- ja Länsi-Suomeen on epävarmaa.

Hoitosuositukset

Ahmakannan hoidosta vastaa maa- ja metsätalousministeriö ja sen alainen riistahallinto.

Lähteet

- Linden, H, Hario, M & Wikman, M. (toim.). 1996. Riistan jäljille. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Helsinki. 208 s.
- Kojola, I., Heikkinen, S., Mäntyniemi, S. ja Ollila, T. 2020. Ahmakannan kehitys ja ahmakanta Suomessa 2020. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 68/2020. Luonnonvarakeskus, Helsinki. 13 s.
- Maa- ja metsätalousministeriö 2014. Suomen ahmakannan hoitosuunnitelma. Maa- ja metsätalousministeriö 9/2014. 22 s.
- Metsähallitus 2022. Ahma. [Viitattu 3.11.2022] <https://www.suurpe-dot.fi/lajit/ahma.html>

Kuva: Arie de Knijff